

BRANDUOLINIŲ MEDŽIAGŲ FIZINĖS SAUGOS KONVENCIJOS PAKEITIMAS

1. 1979 m. spalio 26 d. priimtos Branduolinių medžiagų fizinės saugos konvencijos (toliau – Konvencija) pavadinimas yra pakeičiamas šiuo pavadinimu:

„BRANDUOLINIŲ MEDŽIAGŲ IR BRANDUOLINIŲ OBJEKTŲ FIZINĖS SAUGOS KONVENCIJA“.

2. Konvencijos preambulė yra pakeičiama šiuo tekstu:

„VALSTYBĖS, ŠIOS KONVENCIJOS ŠALYS,

PRIPAŽINDAMOS visų valstybių teisę plėtoti ir naudoti branduolinę energiją taikiais tikslais bei jų teisėtus interesus siekti galimos naudos iš taikaus branduolinės energijos naudojimo;

ĮSITIKINUSIOS, kad būtina lengvinti tarptautinį bendradarbiavimą ir branduolinės technologijos perdavimą taikiam branduolinės energijos naudojimui;

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad fizinė sauga yra gyvybiškai svarbi visuomenės sveikatos apsaugai, saugai, aplinkai ir nacionaliniam bei tarptautiniam saugumui;

ATMINDAMOS Jungtinių Tautų Chartijos tikslus ir principus palaikyti tarptautinę taiką ir saugumą bei skatinti valstybių gerą kaimynystę, draugiškus santykius ir bendradarbiavimą;

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad pagal Jungtinių Tautų Chartijos 2 straipsnio 4 dalies nuostatą „visos narės tarptautiniuose santykiuose susilaiko nuo grasinimo jėga ir jos panaudojimo tiek prieš kurios nors valstybės teritorijos vientisumą arba politinę nepriklausomybę, tiek kuriuo kitu būdu, nesuderinamu su Jungtinių Tautų tikslais“;

ATMINDAMOS Deklaraciją dėl priemonių tarptautiniam terorizmui panaikinti, pridedamą prie 1994 m. gruodžio 9 d. Generalinės Asamblėjos rezoliucijos 49/60;

SIEKDAMOS užkirsti kelią galimiems pavojams, kurie gali kilti dėl neteisėtos prekybos branduolinėmis medžiagomis, jas neteisėtai pasisavinus ir naudojant ir dėl branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų teroro akto, ir pažymėdamos, kad fizinė sauga nuo tokių veikų kelia didėjančią nacionalinį ir tarptautinį susirūpinimą;

LABAI SUSIRŪPINUSIOS dėl visų formų ir apraiškų teroro aktų plitimo visame pasaulyje ir grėsmių, kurias kelia tarptautinis terorizmas ir organizuotas nusikalstamumas;

MANYDAMOS, kad fizinė sauga atlieka svarbų vaidmenį remiant branduolinių ginklų neplatinto ir kovos su terorizmu siekius;

NORĖDAMOS šia Konvencija prisidėti prie taikiais tikslais naudojamų branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų fizinės saugos stiprinimo visame pasaulyje;

ĮSITIKINUSIOS, kad nusikaltimai, susiję su branduolinėmis medžiagomis ir branduoliniais objektais, kelia didelį susirūpinimą ir kad reikia skubiai imtis atitinkamų veiksmingų priemonių arba stiprinti esamas priemones siekiant užtikrinti tokių nusikaltimų prevenciją, nustatymą ir baudimą už jų padarymą;

SIEKDAMOS ir toliau stiprinti tarptautinį bendradarbiavimą, kad pagal kiekvienos valstybės, šios Konvencijos Šalies, nacionalinę teisę ir pagal šią Konvenciją būtų nustatytos veiksmingos branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų fizinės saugos priemonės;

ĮSITIKINUSIOS, kad ši Konvencija turėtų prisidėti prie saugaus branduolinių medžiagų naudojimo, saugojimo bei gabenimo ir saugaus branduolinių objektų naudojimo;

PRIPAŽINDAMOS, kad yra tarptautiniu lygmeniu parengtų fizinės saugos rekomendacijų, kurios yra tam tikrais laiko tarpais atnaujinamos ir kuriomis galima vadovautis imantis šiuolaikinių priemonių veiksmingiems fizinės saugos lygiams pasiekti;

TAIP PAT PRIPAŽINDAMOS, kad už veiksmingą kariniais tikslais naudojamų branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų fizinę saugą yra atsakinga tokias branduolines medžiagas ir branduolinius objektus turinti valstybė, ir suprasdamos, kad tokioms medžiagoms ir objektams yra ir toliau bus taikoma griežta fizinė sauga,

SUSITARĖ:“.

3. Konvencijos 1 straipsnyje po c punkto pridedami šie du nauji punktai:

„d) branduolinis objektas – objektas (įskaitant su juo susijusius pastatus ir įrangą), kuriame branduolinės medžiagos yra gaminamos, perdirbamos, naudojamos, tvarkomos, saugomos arba šalinamos, jei dėl tokiam objektui padarytos žalos ar kišimosi į jo eksploatavimą galėtų būti paskleisti dideli spinduliuotės ar radioaktyviosios medžiagos kiekiai;

e) teroro aktas – prieš branduolinį objektą arba naudojamas, saugomas ar gabenamas branduolines medžiagas nukreipta apgalvota veika, kuri dėl spinduliuotės ar radioaktyviųjų medžiagų paskleidimo galėtų tiesiogiai ar netiesiogiai kelti pavojų personalo, visuomenės sveikatai ir saugai ar aplinkai.“

4. Po Konvencijos 1 straipsnio pridamas šis naujas 1A straipsnis:

„1A straipsnis

Šios Konvencijos tikslai – visame pasaulyje įgyvendinti ir palaikyti veiksmingą taikiais tikslais naudojamų branduolinių medžiagų ir taikiais tikslais naudojamų branduolinių objektų fizinę saugą; užkirsti kelią su tokiais medžiagomis ir objektais susijusiems nusikaltimams ir kovoti su jais visame pasaulyje; taip pat lengvinti valstybių, šios Konvencijos Šalių, bendradarbiavimą šiais tikslais.“

5. Konvencijos 2 straipsnis yra pakeičiamas šiuo tekstu:

„1. Ši Konvencija yra taikoma taikiais tikslais naudojamoms branduolinėms medžiagoms jas naudojant, saugant ir gabenant ir taikiais tikslais naudojamiems branduoliniams objektams, tačiau keliant sąlygą, kad šios Konvencijos 3 ir 4 straipsniai ir 5 straipsnio 4 dalis tokioms branduolinėms medžiagoms yra taikomi tik jų tarptautinio gabenimo metu.

2. Visa atsakomybė už fizinės saugos režimo nustatymą, įgyvendinimą ir palaikymą kurioje nors valstybėje, šios Konvencijos Šalyje, tenka tai valstybei.

3. Be įsipareigojimų, kuriuos valstybės, šios Konvencijos Šalys, aiškiai prisiima pagal šią Konvenciją, nė viena šios Konvencijos nuostata negali būti aiškinama kaip turinti poveikį suverenioms valstybės teisėms.

4. a) Nė viena šios Konvencijos nuostata neturi jokio poveikio kitoms valstybių, šios Konvencijos Šalių, teisėms, įsipareigojimams ir pareigoms pagal tarptautinę teisę, visų pirma pagal Jungtinių Tautų Chartijos tikslus ir principus bei tarptautinę humanitarinę teisę.

b) Ši Konvencija nereglamentuoja ginkluotųjų pajėgų veiksmų ginkluoto konflikto metu, kaip šie terminai yra suprantami pagal tarptautinę humanitarinę teisę, kuriuos reglamentuoja ši teisė, nei ši Konvencija reglamentuoja veiksmus, kurių imasi valstybės ginkluotosios pajėgos vykdydamos savo oficialias pareigas, nes juos reglamentuoja kitos tarptautinės teisės normos.

c) Nė viena šios Konvencijos nuostata negali būti aiškinama kaip teisėtas leidimas naudoti arba grasinti naudoti jėgą prieš taikiais tikslais naudojamas branduolines medžiagas ir branduolinius objektus.

d) Nė viena šios Konvencijos nuostata neatleidžia nuo atsakomybės už kitas neteisėtas veikas, nedarą jų teisėtomis ir nekliudo baudžiamajam persekiojimui pagal kitus įstatymus.

5. Ši Konvencija netaikoma kariniais tikslais naudojamoms ar laikomoms branduolinėms medžiagoms arba tokių medžiagų turinčiam branduoliniam objektui.“

6. Po Konvencijos 2 straipsnio pridamas šis naujas 2A straipsnis:

„2A straipsnis

1. Kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis, nustato, įgyvendina ir palaiko atitinkamą fizinės saugos režimą, taikytiną jos jurisdikcijai priklausančioms branduolinėms medžiagoms ir branduoliniams objektams, siekdama:

a) apsaugoti nuo vagystės ir kitokio neteisėto branduolinių medžiagų pasisavinimo jas naudojant, saugant ir gabenant;

b) užtikrinti, kad būtų imtasi skubių ir visaapimančių priemonių surasti ir tam tikrais atvejais atgauti dingusias arba pavogtas branduolines medžiagas; kai branduolinės medžiagos yra surandamos ne jos teritorijoje, ta valstybė, šios Konvencijos

Šalis, veikia pagal 5 straipsnį;

c) apsaugoti branduolines medžiagas ir branduolinius objektus nuo teroro akto, ir

d) sušvelninti arba kiek įmanoma sumažinti teroro akto radiacinius padarinius.

2. Įgyvendindama šio straipsnio 1 dalies nuostatas, kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis:

a) nustato ir palaiko fizinei saugai reglamentuoti skirtą teisinę ir reguliavimo sistemą;

b) nustato arba paskiria kompetentingą instituciją ar institucijas, atsakingas už tos teisinės ir reguliavimo sistemos įgyvendinimą, ir

c) imasi visų kitų atitinkamų priemonių, reikalingų branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų fizinei saugai.

3. Įgyvendindama įsipareigojimus pagal 1 ir 2 dalis, kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis, nepažeisdama jokių kitų šios Konvencijos nuostatų, tiek, kiek priimtina ir praktiškai įmanoma, taiko toliau išdėstytus pagrindinius branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų fizinės saugos principus.

PAGRINDINIS A PRINCIPAS: *valstybės atsakomybė*

Visa atsakomybė už fizinės saugos režimo nustatymą, įgyvendinimą ir palaikymą kurioje nors valstybėje tenka tai valstybei.

PAGRINDINIS B PRINCIPAS: *atsakomybė tarptautinio gabenimo metu*

Valstybei tenka ir atsakomybė užtikrinti, kad branduolinės medžiagos būtų tinkamai saugomos jų tarptautinio gabenimo metu tol, kol ta atsakomybė tam tikrais atvejais deramu būdu bus perduota kitai valstybei.

PAGRINDINIS C PRINCIPAS: *teisinė ir reguliavimo sistema*

Valstybė yra atsakinga už fizinei saugai reglamentuoti skirtos teisinės ir reguliavimo sistemos nustatymą ir palaikymą. Ši sistema turėtų užtikrinti taikytinų fizinės saugos reikalavimų nustatymą bei apimti vertinimo ir licencijavimo sistemą ar kitas leidimo išdavimo procedūras. Ši sistema turėtų apimti branduolinių objektų ir transporto priemonių patikrinimą siekiant nustatyti, ar laikomasi taikytinų reikalavimų ir licencijoje ar kitame leidimą patvirtinančiame dokumente nustatytų sąlygų, taip pat nustatyti priemones, užtikrinančias taikytinų reikalavimų ir sąlygų laikymąsi, įskaitant veiksmingas sankcijas.

PAGRINDINIS D PRINCIPAS: *kompetentinga institucija*

Valstybė turėtų įsteigti arba paskirti kompetentingą instituciją, atsakingą už tos teisinės ir reguliavimo sistemos įgyvendinimą ir turinčią atitinkamus įgaliojimus, kompetenciją, finansinius ir žmonių išteklius jai suteiktiems įgaliojimams vykdyti. Valstybė turėtų imtis priemonių, kad būtų užtikrintas veiksmingas valstybės kompetentingos institucijos funkcijų ir bet kurios kitos institucijos, atsakingos už branduolinės energijos skatinimą ar naudojimą, funkcijų nepriklausomumas.

PAGRINDINIS E PRINCIPAS: *licencijos turėtojų atsakomybė*

Valstybėje turėtų būti aiškiai nustatyta atsakomybė už įvairių fizinės saugos elementų įgyvendinimą. Valstybė turėtų užtikrinti, kad pagrindinė atsakomybė už branduolinių medžiagų arba branduolinių objektų fizinės saugos įgyvendinimą tektų atitinkamų licencijų ar kitų leidimą patvirtinančių dokumentų turėtojams (pvz., veiklos vykdytojams (operatoriams) ar krovinių siuntėjams).

PAGRINDINIS F PRINCIPAS: saugos kultūra

Visos organizacijos, susijusios su fizinės saugos įgyvendinimu, turėtų deramai rūpintis saugos kultūra, jos kūrimu ir palaikymu, kaip būtinais veiksniais siekiant užtikrinti jos veiksmingą įgyvendinimą visoje organizacijos struktūroje.

PAGRINDINIS G PRINCIPAS: grėsmė

Valstybės nustatoma fizinė sauga turėtų būti grindžiama valstybės atliktu grėsmės įvertinimu.

PAGRINDINIS H PRINCIPAS: diferencijuotas požiūris

Fizinės saugos reikalavimai turėtų būti grindžiami diferencijuotu požiūriu, atsižvelgiant į esamo grėsmės įvertinimo rezultatus, santykinį patrauklumą, medžiagos pobūdį ir galimus padarinius, siejamus su neteisėtu branduolinės medžiagos pasisavinimu ir teroro aktu prieš branduolines medžiagas ar branduolinius objektus.

PAGRINDINIS I PRINCIPAS: apsauga gilyn

Valstybės nustatytuose fizinės saugos reikalavimuose turėtų atspindėti keleto saugos pakopų ir būdų (konstrukcinio ar kitokio techninio, kadrinio ir organizacinio pobūdžio), kuriuos siekdamas savo tikslų turi įveikti ar pergudrauti pažeidėjas, koncepcija.

PAGRINDINIS J PRINCIPAS: kokybės užtikrinimas

Siekiant pasirūpinti užtikrintumu, kad yra vykdomi visų fizinei saugai svarbių rūšių veiklai keliami konkretūs reikalavimai, turėtų būti nustatyta ir vykdoma kokybės užtikrinimo politika ir kokybės užtikrinimo programos.

PAGRINDINIS K PRINCIPAS: nepaprastosios padėties planai

Kad būtų galima imtis atsakomųjų veiksmų neteisėto branduolinių medžiagų pasisavinimo arba branduolinių medžiagų ar branduolinių objektų teroro akto ar pasikėsimo padaryti tokias veikas atvejais, visi licencijų turėtojai ir atitinkamos institucijos turėtų būti parengę ir atitinkamai naudotų nepaprastosios padėties planus.

PAGRINDINIS L PRINCIPAS: konfidencialumas

Valstybė turėtų nustatyti informacijos, kurios nesankcionuotas atskleidimas galėtų kelti pavojų branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų fizinei saugai, konfidencialumo apsaugos reikalavimus.

4. a) Šio straipsnio nuostatos netaikomos branduolinėms medžiagoms, dėl kurių valstybė, šios Konvencijos Šalis, atsižvelgdama į medžiagų pobūdį, jų kiekį bei santykinį patrauklumą, galimus radiacinius bei kitus padarinius, siejamus su kokiais nors nesankcionuotais veiksmais prieš jas, ir esamą grėsmės joms įvertinimą, pagrįstai nusprendžia, kad joms nereikia taikyti fizinės saugos režimo, nustatyto pagal šio straipsnio 1 dalį.

b) Branduolinės medžiagos, kurioms pagal a punktą šio straipsnio nuostatos yra netaikomos, turėtų būti saugomos vadovaujantis riziką ribojančia tvarkymo praktika.“

7. Konvencijos 5 straipsnis yra pakeičiamas šiuo tekstu:

„1. Valstybės, šios Konvencijos Šalys, nustato ir viena kitai tiesiogiai ar per Tarptautinę atominės energijos agentūrą praneša apie savo ryšių palaikymo punktą šios Konvencijos taikymo sričiai priklausančiais klausimais.

2. Jei branduolinės medžiagos pavagiamos, pagrobiamos ar kitaip neteisėtai pasisavinamos arba jei tikėtina, kad yra iškilusi tokių veiksmų grėsmė, valstybės, šios Konvencijos Šalys, pagal savo nacionalinę teisę kiek galėdamos bendradarbiauja ir padeda atgauti ir saugoti tokias medžiagas bet kuriai to prašančiai valstybei. Visų pirma:

a) valstybė, šios Konvencijos Šalis, imasi atitinkamų priemonių kuo greičiau pranešti kitoms valstybėms, kurioms, jos nuomone, gali būti svarbu, o tam tikrais atvejais taip pat pranešti Tarptautinei atominės energijos agentūrai ir kitoms atitinkamoms tarptautinėms organizacijoms apie branduolinių medžiagų vagystę, pagrobimą ir kitą neteisėtą pasisavinimą ar apie tikėtiną tokių veiksmų grėsmę;

b) tai darydamos, suinteresuotos valstybės, šios Konvencijos Šalys, jei reikia, viena su kita, su Tarptautine atominės energijos agentūra ar su kitomis atitinkamomis tarptautinėmis organizacijomis keičiasi informacija, siekdamos apsaugoti branduolines medžiagas, kurioms gresia pavojus, patikrinti, ar nebuvo pažeisti gabenimo konteineriai, bei atgauti neteisėtai pasisavintas branduolines medžiagas, ir:

i) koordinuoja savo pastangas diplomatiniais ar kitais sutartais kanalais;

ii) kai prašoma, teikia pagalbą;

iii) užtikrina, kad pavogtos ar dėl pirmiau minėtų veiksmų dingusios ir atgautos branduolinės medžiagos būtų grąžintos.

Tokio bendradarbiavimo įgyvendinimo priemonės nustato suinteresuotos valstybės, šios Konvencijos Šalys.

3. Jei tikėtina, kad gali grėsti branduolinių medžiagų ar branduolinio objekto teroro aktas, arba jų teroro akto atveju valstybės, šios Konvencijos Šalys, pagal savo nacionalinę teisę ir laikydamosi savo atitinkamų įsipareigojimų pagal tarptautinę teisę, kiek galėdamos bendradarbiauja toliau nustatytu būdu:

a) jei valstybė, šios Konvencijos Šalis, turi duomenų apie tikėtiną branduolinių medžiagų ar branduolinio objekto teroro aktą kitoje valstybėje, pirmoji sprendžia dėl atitinkamų priemonių siekiant kuo greičiau pranešti tai valstybei ir tam tikrais atvejais Tarptautinei atominės energijos agentūrai bei kitoms atitinkamoms tarptautinėms organizacijoms apie tą grėsmę, kad būtų užkirstas kelias teroro aktui;

b) branduolinių medžiagų ar branduolinio objekto teroro akto kurioje nors valstybėje, šios Konvencijos Šalyje, atveju, jei, jos nuomone, kitos valstybės gali patirti radiacijos poveikį, ji, nepažeisdama savo kitų įsipareigojimų pagal tarptautinę teisę, imasi atitinkamų priemonių kuo greičiau pranešti valstybei arba valstybėms, kurios gali patirti radiacijos poveikį, ir tam tikrais atvejais Tarptautinei atominės energijos agentūrai bei kitoms atitinkamoms tarptautinėms organizacijoms, kad būtų galima kiek įmanoma sumažinti ar sušvelninti jo radiacinius padarinius;

c) jei, atsižvelgdama į a ir b punktų nuostatas, valstybė, šios Konvencijos Šalis, prašo pagalbos, kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis, gavusi pagalbos prašymą, nedelsdama sprendžia ir prašančiajai valstybei, šios Konvencijos Šaliai, tiesiogiai arba per Tarptautinę atominės energijos agentūrą praneša, ar ji gali suteikti prašomą pagalbą, ir apie pagalbą, kurią ji gali suteikti, dydį ir sąlygas;

d) bendradarbiavimas pagal a–c punktų nuostatas yra koordinuojamas diplomatiniais ar kitais sutartais kanalais. Šio bendradarbiavimo įgyvendinimo būdus dvišaliu ar daugiašaliu pagrindu nustato suinteresuotos valstybės, šios Konvencijos Šalys.

4. Valstybės, šios Konvencijos Šalys, prireikus, tiesiogiai arba per Tarptautinę atominės energijos agentūrą ir kitas atitinkamas tarptautines organizacijas bendradarbiauja ir konsultuojasi, siekdamos gauti rekomendacijų, kaip kurti, palaikyti ir gerinti branduolinių medžiagų fizinės saugos sistemas šių medžiagų tarptautinio gabenimo metu.

5. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, tiesiogiai arba per Tarptautinę atominės energijos agentūrą ir kitas atitinkamas tarptautines organizacijas gali bendradarbiauti ir konsultotis, kaip pridera, su kitomis valstybėmis, siekdama gauti rekomendacijų, kaip organizuoti, palaikyti ir gerinti nacionalinę branduolinių medžiagų naudojimo, saugojimo bei gabenimo valstybės viduje ir branduolinių objektų fizinės saugos sistemą.“

8. Konvencijos 6 straipsnis yra pakeičiamas šiuo tekstu:

„1. Valstybės, šios Konvencijos Šalys, pagal savo nacionalinę teisę imasi atitinkamų priemonių bet kokios informacijos, kurią pagal šios Konvencijos nuostatas ar dalyvaudamos šios Konvencijos įgyvendinimo veikloje jos gauna konfidencialiai iš kitos valstybės, šios Konvencijos Šalies, slaptumui apsaugoti. Jei valstybės, šios Konvencijos Šalys, konfidencialiai teikia informaciją tarptautinėms organizacijoms arba valstybėms, kurios nėra šios Konvencijos šalys, būtina imtis priemonių tokios informacijos slaptumui apsaugoti. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, gavusi slaptą informaciją iš kitos valstybės, šios Konvencijos Šalies, gali teikti šią informaciją trečiosioms šalims tik tos kitos valstybės, šios Konvencijos Šalies, sutikimu.

2. Ši Konvencija nereikalauja, kad valstybės, šios Konvencijos Šalys, teiktų bet kokią informaciją, kurios teikti neleidžia nacionalinė teisė arba kuri keltų pavojų atitinkamos valstybės saugumui arba branduolinių medžiagų ar branduolinių objektų fizinei saugai.“

9. Konvencijos 7 straipsnio 1 dalis yra pakeičiama šiuo tekstu:

„1. Už tyčinį:

a) branduolinių medžiagų priėmimą, laikymą, naudojimą, perdavimą, pakeitimą, pašalinimą ar išsklaidymą, neturint tam teisėtų įgaliojimų, sukeliantį ar galintį sukelti žmogaus mirtį ar rimtą sužalojimą arba padaryti žymios žalos turtui ar aplinkai;

b) branduolinių medžiagų vagystę ar pagrobimą;

c) branduolinių medžiagų pasisavinimą ar įsigijimą apgaulės būdu;

d) branduolinių medžiagų gabenimą, siuntimą, pervežimą į valstybę ar iš valstybės, neturint tam teisėtų įgaliojimų;

e) veiksmą, nukreiptą prieš branduolinį objektą, arba kišimąsi į branduolinio objekto eksploatavimą tais atvejais, kai pažeidėjas tyčia sukelia arba kai jis žino, kad tas veiksmas gali sukelti žmogaus mirtį ar rimtą sužalojimą arba padaryti žymios žalos turtui ar aplinkai dėl spinduliuotės ar radioaktyviųjų medžiagų paskleidimo, išskyrus atvejus, kai šio veiksmo imamasi pagal valstybės, šios Konvencijos Šalies, kurios teritorijoje yra tas branduolinis objektas, nacionalinę teisę;

f) reikalavimą atiduoti branduolines medžiagas grasinant arba naudojant jėgą ar kokias nors kitas bauginimo priemones;

g) grasinimą:

i) panaudoti branduolines medžiagas siekiant sukelti kokio nors žmogaus mirtį ar rimtai jį sužaloti arba padaryti žymios žalos turtui ar aplinkai, arba padaryti e punkte apibūdintą nusikaltimą, arba

ii) padaryti b ir e punktuose apibūdintą nusikaltimą siekiant priversti fizinį ar juridinį asmenį, tarptautinę organizaciją ar valstybę įvykdyti kokį nors veiksmą ar jo neįvykdyti;

h) pasikėsinimą padaryti kurį nors a–e punktuose apibūdintą nusikaltimą;

i) dalyvavimą darant kurį nors a–h punktuose apibūdintą nusikaltimą;

j) veiką asmens, kuris organizuoja kitus ar jiems vadovauja, kad būtų padarytas kuris nors a–h punktuose apibūdintas nusikaltimas; ir

k) veiką, kuria padedama bendru tikslu veikiančiai asmenų grupei padaryti kurį nors a–h punktuose apibūdintą nusikaltimą; tokia veiką yra tyčinė ir:

i) padaroma siekiant prisidėti prie grupės nusikalstamos veiklos ar nusikalstamo tikslo tais atvejais, kai tokia veikla ar tikslas yra susiję su kurio nors a–g punktuose apibūdinto nusikaltimo padarymu; arba

ii) padaroma žinant grupės ketinimą padaryti kurį nors a–g punktuose apibūdintą nusikaltimą, turi būti baudžiama pagal kiekvienos valstybės, šios Konvencijos Šalies, nacionalinę teisę.“

10. Po Konvencijos 11 straipsnio yra pridedami šie du nauji 11A ir 11B straipsniai:

„11A straipsnis

Nė vienas iš 7 straipsnyje nustatytų nusikaltimų ekstradicijos ar savitarpio teisinės pagalbos tikslais nėra laikomas politiniu nusikaltimu arba nusikaltimu, susijusiu su politiniu nusikaltimu, arba dėl politinių motyvų padarytu nusikaltimu. Atitinkamai ekstradicijos ar savitarpio teisinės pagalbos prašymas, grindžiamas tokiu nusikaltimu, negali būti atmestas remiantis vien tuo, kad jis yra susijęs su politiniu nusikaltimu arba nusikaltimu, susijusiu su politiniu nusikaltimu, arba dėl politinių motyvų padarytu nusikaltimu.

11B straipsnis

Nė viena šios Konvencijos nuostata neturi būti aiškinama kaip nustatanti pareigą išduoti asmenį arba teikti savitarpio teisinę pagalbą, jei prašomoji valstybė, šios Konvencijos Šalis, turi pagrįstą priežastį manyti, kad ekstradicijos dėl 7 straipsnyje nustatytų nusikaltimų arba savitarpio teisinės pagalbos dėl tokių nusikaltimų yra prašoma siekiant persekioti ar nubausti asmenį dėl jo rasės, religijos, pilietybės, etninės kilmės ar politinių įsitikinimų arba kad to prašymo įvykdymas pablogintų to asmens padėtį dėl kurios nors iš šių priežasčių.“

11. Po Konvencijos 13 straipsnio yra pridodamas šis naujas 13A straipsnis:

„13A straipsnis

Nė viena šios Konvencijos nuostata neturi jokio poveikio branduolinės technologijos perdavimui taikiais tikslais, kurio imamasi siekiant stiprinti branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų fizinę saugą.“

12. Konvencijos 14 straipsnio 3 dalis yra pakeičiama šiuo tekstu:

„3. Kai nusikaltimas yra susijęs su branduolinėmis medžiagomis jas naudojant, saugant ar gabenant valstybės viduje ir kai ir įtariamasis, ir tos branduolinės medžiagos yra valstybės, šios Konvencijos Šalies, kurioje buvo padarytas nusikaltimas, teritorijoje, arba kai nusikaltimas yra susijęs su branduoliniu objektu ir kai įtariamasis yra valstybės, šios Konvencijos Šalies, kurioje buvo padarytas nusikaltimas, teritorijoje, nė viena šios Konvencijos nuostata nėra aiškinama kaip reikalaujanti, kad valstybė, šios Konvencijos Šalis, teiktų informaciją apie baudžiamąjį teismo procesą dėl tokio nusikaltimo.“

13. Konvencijos 16 straipsnis yra pakeičiamas šiuo tekstu:

„1. Praėjus penkeriems metams nuo 2005 m. liepos 8 d. priimto pakeitimo įsigaliojimo, depozitaras sukviečia valstybių, šios Konvencijos Šalių, konferenciją šios Konvencijos įgyvendinimui ir jos preambulės, visos rezoliucinės dalies bei priedų atitiktį to meto padėčiai įvertinti.

2. Po to ne rečiau kaip kas penkeri metai, kai dauguma valstybių, šios Konvencijos Šalių, pateikia depozitarui pasiūlymą, gali būti tuo pačiu tikslu šaukiamos paskesnės konferencijos.“

14. Konvencijos II priedo b) išnaša yra pakeičiama šiuo tekstu:

„b) Reaktoriuje neapšvitinta medžiaga arba reaktoriuje apšvitinta medžiaga, turinti 1 grėjaus per valandą (100 rad/val.) ar mažesnę radiacijos lygį vieno metro atstumu be ekrano.“

15. Konvencijos II priedo e) išnaša yra pakeičiama šiuo tekstu:

„e) Kito branduolinio kuro, kuris iki apšvitinimo, priklauso nuo daliųjų izotopų kiekio, priskiriamas I arba II kategorijai, kategoriją galima pažeminti viena pakopa, jeigu jo radioaktyvusis spinduliavimas yra didesnis negu 1 grėjus per valandą (100 rad/val.) vieno metro atstumu be ekrano.“
